

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

anden Vej, at de ikke siger til mig, at jeg skal optage Forhandlinger derom, for jeg synes vanskeligt jeg kan gøre det, naar jeg en Gang har faaet Afslag. Jeg gentager, at for mig er det ikke afgørende, om man tager en Afgift af det lille bitte Omfang, der her er Tale om, eller bruger af de Midler, som findes; de Herrer, som har Ansvaret for disse Midlers Anvendelse, maa afgøre, hvad der er rigtigst.

Angaaende eventuelle Tvangsbestemmelser over for Landbruget vil jeg gerne sige, at jeg personlig har ikke noget imod, at de, som ikke gennemfører disse Foranstaltninger om Udrensning af Kvægtuberkulose, skal have mindre Betaling for de Produkter, de sælger, men jeg ved, at i visse Mejerikredse, hvor noget saadant allerede har været gennemført, har det voldt meget store Vanskeligheder for de Landbrugere, som har siddet med store Gældsbyrder under de vanskelige Forhold. Jeg har ikke noget imod, at det gennemføres paa langt Sigt, naar Landbrugets Organisationer billiger det, for saa kan det efterkommes af Landmændene, men det kan ikke nytte noget, hvis det kun er Jens Thomsen og mig, der mener, det er rigtigst, det maa vente, indtil man ogsaa fra anden Side er enig deri. Jeg tror ikke, det vil være rigtigst at indføje en Bestemmelse derom i det foreliggende Lovforslag, ogsaa af den Grund, at der staar i § 5, at Loven ikke gælder længere end til Udgangen af 1941; derimod vil det være rigtigst at tage det med i den almindelige Lovgivning om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Husdyrene.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) berørte Spørgsmaalet om Foderrestre. Jeg tror nu ikke, at det er nødvendigt, man indfører denne Tvangsbestemmelse over for Landbruget, men hvis man er enig om det, vil jeg naturligvis ikke modsætte mig det. Man maa huske paa, at naar en Landmand faar Tilskud af Staten til Udryddelse af Dyr med Tuberkulose i hans Besætning, har han ved Siden af selv maattet udrede store Beløb for at naa saa langt. Jeg kan ikke tro, at han efter at have gjort det er saa uforstandig ikke at se sig for for at undgaa Tuberkulose igen. Derfor er jeg ikke sikker paa, at den Slags Tvangsbestemmelser er saa meget værd i Realiteten, som det ærede Medlem mener.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han ikke havde noget imod, at Pengene toges af de nuværende Fonds, saafremt Organisationerne vilde gaa med til det. Det er min absolute Overbevisning, at Organisationerne gerne gør det. Jeg haaber derfor, at det bliver Løsningen paa dette Spørgsmaal.

Jeg spurgte den højtærede Landbrugsminister, om vi kunde forvente Oplysninger om Størrelsen af de to Fonds ved anden Behandling, men Ministeren undlod at svare. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Ja, det kan man!).

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sørensen (Sejflod): Da de forskellige Ordførere har forlangt Udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Paa min Gruppes Vegne skal jeg for det høje Ting forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten*. Grunden hertil er ikke saa meget Lovens Ordlyd som Fortolkningen af den.

I Lovens § 5 bestemmes, at der til Indkomst ikke henregnes Indtægter, der hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendom, for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvirksomhed, og her nævnes som Eksempel Handel med Ejendomme i Spekulationsøjemed. Det synes altsaa at fremgaa af Loven, at ekstraordinært stort Salg af Besætningen ikke skal beskattes som Spekulationshandel, men da Meningen nu aabenbart er delvis at henregne de Tvangssalg af Besætning, der finder Sted, til den skattepligtige Indtægt, har vi anset det for paa-